

pantning) ingen retsvirkning over for konkursboet, såfremt udlægget (eller udpantningen) er foretaget senere end tre uger før fristdagen. Efter den i 1941 afgivne kommissionsbetænkning skulle der i alle tilfælde gælde en otte ugers-frist fra udlæggets foretagelse, og udvalgsbetænkningen følger det samme princip, men foreslår en tre måneders-frist ligesom i de andre omstødelsestilfælde. Navnlig for udlæg i henhold til et længe forinden opnået grundlag (forlig eller dom) medfører betænkningssudkastets bestemmelse en væsentlig udvidelse af reglen om udlægs bortfald ved konkurs.

Udlæg vil typisk ske, når skyldneren er insolvent. Indtræder konkurs i de nærmest følgende måneder efter udlægget, vil dette være udtryk for, at skyldneren ikke har været i stand til at overvinde de økonomiske vanskeligheder, som allerede forelå, da udlægget skete. Hensynet til en ligelig fordeling af skyldnerens aktiver mellem kreditorerne og ønsket om at modvirke et kapløb mellem disse for at opnå en fortrinsret i hans aktiver taler med vægt for at lade retsforfølgningsskridt, som er foretaget af enkelte kreditorer, falde bort til fordel for en fælles fyldestgørelse gennem konkursen. Fastsættelsen af fristens længde vil i nogen grad bero på et skøn, men justitsministeriet har dog ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en anden frist end den, der indeholdes i betænkningssudkastet, som er i overensstemmelse med det norske og det svenske udkast.

Ved den i bemærkningerne til § 6 nævnte ændring af retsplejeloven gennemførtes regler, hvorefter også gældsbreve og andre private dokumenter kan danne grundlag for udlæg. Blev fristen for bortfald af udlæg som følge af konkurs sat til et kortere tidsrum end tre måneder, f. eks. to måneder, ville det for at undgå omgåelse af reglerne om omstødelse af panterettigheder formentlig være nødvendigt at supplere § 71 med en regel, hvorefter udlæg på grundlag af sådanne private dokumenter, bortset fra tinglyste pantebreve, kunne afkræftes inden for samme frist som pant for ældre gæld, altså efter forslaget tre måneder.

I lovforslaget anvendes alene betegnelsen udlæg, jfr. bemærkningerne til § 12.

Til § 72.

Bestemmelsen svarer til § 28 i den gældende lov, som affattet ved 1975-loven, jfr. § 71 i betænkningssudkastet.

Hvis en dom er overgået fallenten efter fristdagen, har boet mulighed for at få genoptaget sagen efter forslagens § 141, stk. 3.

Til § 79.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til betænkningssudkastets § 78.

Reglen i *stk. 2* er ny i forhold til betænkningssudkastet. Justitsministeriet finder det rimeligt, at der ligesom om frigørelse af pant eller kaution, som af skyldnerens nærtstående er stillet for hans gæld, jfr. forslagens § 80, stk. 2, gælder en særregel om overdragelse af det, der er modtaget ved en omstødelig disposition, til en af skyldnerens nærtstående, f. eks. hans ægtefælle, jfr. § 2.

Til § 81.

I betænkningssudkastets § 80 er fristen for sagsanlæg 6 måneder fra konkursdekretets afsigelse, dog 3 måneder efter, at boets bestyrelse blev i stand til at gøre kravet gældende. Da 3-måneders fristen imidlertid må anses for at være for kort i vanskelige boer, foreslås fristen i alle tilfælde fastsat til 6 måneder efter, at bostyret er blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Til kapitel 9.

§§ 82-84 svarer til betænkningssudkastets §§ 81-83. § 85, stk. 1, svarer til udkastets § 85, stk. 1, og § 86 til udkastets § 85, stk. 2. Lovforslagets §§ 87-90 svarer til udkastets §§ 86-89. Forslagets § 91 svarer til udkastets § 84.

Til § 85.

Til stk. 1. Bestemmelsen har samme indhold som betænkningssudkastets § 85, stk. 1, men har fået en enklere formulering. Tvangsauktion over håndpant-satte genstande sker efter reglen i lovforslagets § 91.

Til stk. 2. Reglen er ny og angår det tilfælde, at boet på grund af ukendskab til en berammet tvangsauktion eller anden fejltagelse ikke har givet vedkommende fogedret eller auktionsholder meddelelse om konkursen. Har en køber fået hammerslag på auktionen, eller er ejendommen blevet udlagt til en ufyldstgjort panthaver efter reglen i retsplejelovens § 578, bør tilsvarende regler finde anvendelse, som hvor skyldneren efter konkursens indtræden har disponeret i strid med konkursboets ret. Er konkursen bekendtgjort i Statstidende, eller er ved tvangsauktion over fast ejendom konkursen blevet tinglyst på ejendommen, vinder erhververen ingen ret. Er dette ikke sket, beror hans stilling på, om han under auktionen har været i god eller ond tro med hensyn til konkursen. Prøvelsen af disse spørgsmål vil i reglen bedst kunne ske under sædvanligt søgsmål mod erhververen i første instans.